

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΖΕΣ

Αίτηση για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο ΕΖΕΣ από το *Borgarting Lagmannsrett* στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του P

(Υπόθεση E-15/20)

(2021/C 58/14)

Στις 16 Οκτωβρίου 2020, υποβλήθηκε αίτηση στο Δικαστήριο της ΕΖΕΣ από το *Borgarting Lagmannsrett* (εφετείο *Borgarting*), η οποία ελήφθη από τη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Οκτωβρίου 2020, για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του P, σχετικά με τα ακόλουθα ερωτήματα:

Ερώτημα 1

Αντιβαίνει στα άρθρα 3 και 7 στοιχείο α) της συμφωνίας ΕΟΧ, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 883/2004, και ιδίως με τα άρθρα 4, 5 και 7, σε συνδυασμό με το κεφάλαιο 6, εθνικό καθεστώς δυνάμει του οποίου:

- α) προϋπόθεση για το δικαίωμα σε παροχές ανεργίας είναι να διαμένει («orpholder seg») ο άνεργος στη Νορβηγία (βλ. άρθρο 4-2 του εθνικού νόμου για την κοινωνική ασφάλιση)· και
- β) προβλέπεται εξαίρεση από την απαίτηση διαμονής, συμπεριλαμβανομένης της διάταξης του άρθρου 64 του κανονισμού 883/2004, στον εθνικό κανονισμό για τις παροχές ανεργίας, η οποία εφαρμόζεται και στον κανονισμό μεταφοράς;

Ερώτημα 2

Ανεξάρτητα από την απάντηση στο ερώτημα 1, ένα καθεστώς όπως αυτό που περιγράφεται στο ερώτημα 1 συνιστά περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία βάσει των κανόνων της συμφωνίας ΕΟΧ, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 28, 29 και 36;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, μπορεί ένας τέτοιος περιορισμός να δικαιολογηθεί με επίκληση των κάτωθι λόγων:

- i. ότι η διαμονή στο αρμόδιο κράτος θεωρείται συνήθως ότι παρέχει στον άνεργο περισσότερα κίνητρα και ευκαιρίες για αναζήτηση και εύρεση εργασίας, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να αναλάβει σύντομα καθήκοντα σε τυχόν θέση εργασίας·
- ii. ότι η διαμονή στο αρμόδιο κράτος θεωρείται συνήθως ότι βοηθά ώστε ο άνεργος να είναι στη διάθεση των υπηρεσιών απασχόλησης και ότι η παρουσία του στη Νορβηγία παρέχει τη δυνατότητα στη δημόσια διοίκηση να ελέγχει αν ο άνεργος πληροί τις προϋποθέσεις για τη λήψη της χρηματικής παροχής που καταβάλλεται σε περίπτωση ανεργίας — μεταξύ άλλων, αν ο άνεργος είναι πράγματι άνεργος και δεν έχει κρυφές πηγές εισοδήματος, αν αναζητά πράγματι εργασία, αν αναλαμβάνει πρωτοβουλίες για την εύρεση εργασίας ή αν συμμετέχει σε άλλες δραστηριότητες που αποσκοπούν στην εύρεση εργασίας·
- iii. ότι η διαμονή στο αρμόδιο κράτος θεωρείται συνήθως ότι επιτρέπει στις υπηρεσίες απασχόλησης να εκτιμήσουν καλύτερα κατά πόσον παρακολουθείται δεόντως η αναζήτηση εργασίας από τον άνεργο· και
- iv. ότι το εθνικό καθεστώς επιτρέπει τη λήψη παροχών ανεργίας σε άλλο κράτος του ΕΟΧ υπό τους όρους που προβλέπονται στον κανονισμό 883/2004.

Ερώτημα 3

Στο μέτρο που απαιτείται από τις απαντήσεις στα ερωτήματα 1 και 2, υποβάλλονται ανάλογα ερωτήματα σε σχέση με την οδηγία 2004/38, συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 4, 6 και 7.

Ερώτημα 4

Στον κατηγορούμενο έχει απαγγελθεί κατηγορία για παροχή ψευδών στοιχείων στον διοικητικό φορέα NAV όσον αφορά τη διαμονή του σε άλλο κράτος του ΕΟΧ, με αποτέλεσμα την παραπλάνηση του NAV και την από μέρους του καταβολή παροχών ανεργίας τις οποίες δεν δικαιούτο ο κατηγορούμενος, διότι ο εθνικός νόμος για την κοινωνική ασφάλιση, μεταξύ των προϋποθέσεων για τη λήψη παροχών ανεργίας, ορίζει τη διαμονή («orphold») στη Νορβηγία. Δεδομένης της μεταφοράς του κανονισμού 883/2004 στη νορβηγική νομοθεσία (βλ. ερώτημα 1), συνάδει η χρήση των διατάξεων του ποινικού κώδικα περί απάτης και παροχής ψευδούς δήλωσης σε μια υπόθεση όπως η επίδικη, με θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του ΕΟΧ, όπως η αρχή της σαφήνειας και η αρχή της ασφάλειας δικαίου;

Ερώτημα 5

Υπό το πρίσμα συγκεκριμένης περίπτωσης όπως η παρούσα και της μεταφοράς από τη Νορβηγία του κανονισμού 883/2004 (βλ. ερώτημα 1), συνάδει η ποινική κύρωση με την αρχή της αναλογικότητας;
